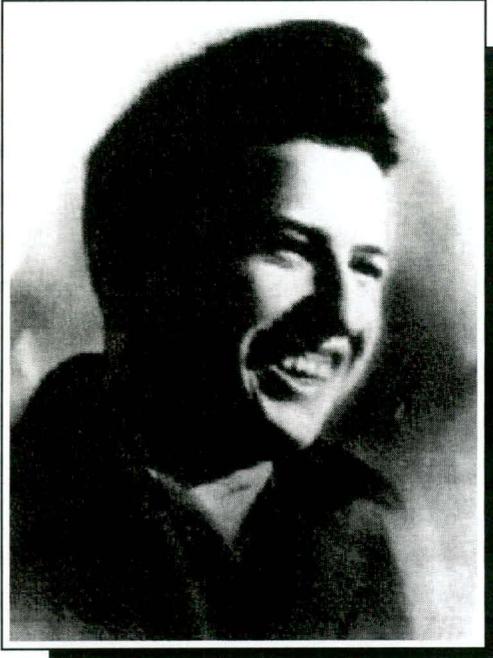

סגן קורין בנימין ניומה, נימוצ'קה ז"ל

סגן קורין בנימין ז"ל
בן 21 בנפלו

בן מרים ומשה
נולד ברומניה

ב-ה' בתמוז תרפ"ז, 5/7/1927

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-ט"ז בכסלו תש"ט, 18/12/1948

במלחמת העצמאות

שרת בחטיבת הצנחנים

יחידה: מפח"ט 35

מקום נפילה: רמת דוד

באזור: טבריה והעמקים

נקבר בחדרה

קורות חיים

בן משה ומרים (מרי). נולד ב- 5.7.1927 בקישינוב בסרביה, רומניה. גדל באוירה ציונית. הוריו טיפחו בו את השאיפה לארץ. למד בבית-הספר העממי "יבנה" והצטיין בתפיסתו המהירה. בזכרונו ובחריצותו. בשאיפתו העזה לציון השפיע על הוריו להחיש את עלייתם. והם עלו, על אף המאורעות הקשים אז בארץ, ב- 1936. למד בבית החינוך בחדרה, וגם שם התבלט בכשרונו ומוריו שיבחוהו מאד. בעל נפש רכה ועדינה. באחד הטיולים, אחרי תחרות ספורטיבית, השקה במנת המים הקצובה שקיבל גוזל גווע והניחו בצל. מגיל 12 חבר "השומר הצעיר". הרוח החיה בקן. אירגן קבוצות, מסיבות והצגות, והדריך בהתלהבות ולהט פנימי. כשסיים לימודיו עבד בבנק "הלואה וחסכון", וזמן מה במחנה צבא בריטי. בשדה מטווחים כחבר ה"הגנה" השתתף בקורסים רבים, רכש נסיון בכלי-נשק שונים ובהשגת תחמושת.

בן 15 נכנס לגדנ"ע. עבר את הארץ לארכה ולרחבה. בן 17 התגייס לנוטרות אף על פי שהוריו התנגדו לכך משום גילו הצעיר. בשנת 1944 סיים קורס מ"כ גדנ"ע וח"ש בבית יהושע ושפיה.

ב- 1945 - קורס מ"פ לספורט שימושי בהדרכת י. מרקוס. הצטיין בקורס כמדריך בקפ"פ וג'ודו (בשביל קרב פנים אל פנים). ב-1946 הדריך בקורסים של מ"כ נוער בספורט שימושי וג'ודו. אחר כך הדריך בגדוד גדנ"ע בבנימינה וזכרון יעקב. ב- 1946 - מדריך בקורסים של ח"ש. ב- 1947 - מדריך בבית הספר לספורט שימושי בקורסים ארציים וגליליים. חי בדוחק

סגן קורין בנימין ניומה, נימוצ'קה ז"ל

ממשכורת ה"הגנה" ואף על פי כן היה מלא שמחת חיים והשרה מעליזותו על אחרים. שמו נעשה לשם דבר למאות חברים וחניכים שהכירוהו בכינוי "ניומה". "ניומה היה אומר..."

כשפרצה מלחמת השחרור עבר להדרכה בבי הספר לאימון גופני של צבא ההגנה לישראל. נלחם לזכותה של תורת הג'ודו בצבא. היו לו דעות עצמאיות ומרחיקות לכת ביחס לאימון זה. בשיעוריו הדרוכים אך מלאי ההומור ידע לבטא את דעותיו, לשכנע את שומעיו ולהלהיבם. עם הישלח חניכיו לפעולות מיותרות דרש לצרפו אליהם ולא הסתפק בתפקיד מדריך להלכה. כאשר לא ניתן לו לצאת לקרבות, הוסיף את שמו בפקודת המפקד והצטרף לכיבוש טירה (ואף הועמד בשל כך למשפט). התנדב עם חברים מדריכים לקרב על לטרון והוחזר לבית הספר כמדריך בג'ודו וספורט שימושי לפי פקודה מיוחדת. היה מראשוני המתנדבים לגדוד הצנחנים, יחידה שייחס לה חשיבות מרובה ושם מצא את אשר ביקש. "קשות השניות הראשונות", כתב, "אך אחרי שנפתח המצנח, יש הרגשה נעימה. אתה מעל לכל וכל יכול".

ב-18.12.1948 לא נפתח המצנח. הוא המריא מרמת דוד לצניחת אימונים אחרונה. "עוד מעט נצא לאויר הצח" - אמר, ונפל.

ב-20.12.1948 הובא למנוחת עולמים בבית הקברות בחדרה. אחרי מותו הוענקה לו דרגת סגן.

בנימין קורין

בנימין נולד בקישינוב (בסרביה). למד בבית הספר העברי "יבנה". עלה לארץ באוגוסט 1936 וסיים את בית החינוך בחדרה. בן 12 נכנס לתנועת "השומר הצעיר". היה הרוח החיה בקן. אירגן קבוצות, מסיבות והצגות. בהתבגרו היה מדריך בתנועתו. כשסיים את לימודיו עבד בבנק "הלואה וחסכון". עבד במחנה צבא בריטי, בשדה מטווחים, שם רכש נסיון בכלים והשיג תחמושת. בן 15 נכנס לגדנ"ע. אחרי שנתיים הביא תעודות שמלאו לו 19 שנה והתגייס לנוטרות, למרות התנגדותם של הוריו. לאחר זמן קצר יצא לקורסים שונים: קורס מכי"ם בשפיה, קורס לספורט שימושי, ועוד. ב - 1946 התחיל להדריך בקורסים של מדריכי ספורט שימושי וג'ודו. אחר כך היה מפקד פלוגה בגדוד 22 של הגדנ"ע (בנימינה - זכרון - יעקב). בשנת 1947 הודרך בבית הספר לספורט שימושי. חי בדוחק ממשכורת ההגנה ואף על פי כן היה מלא שמחת חיים והשרה מעליזותו על אחרים. שמו הפך שם דבר למאות חיברים וחניכים, שהיכירוהו בכינוי "ניומה".

בנימין קורין

במלחמת השחרור עבר להדריך בבית הספר לאימון גופני של

צבא ההגנה. נלחם לזכותה של תורת הג'ודו בצבא. לא מצא

סיפוק בהדרכה "כשהחברה יוצאים לפעולות". היה מראשוני

המתנדבים לגדוד הצנחנים. כאן מצא אפיק ומבחן לאפיו.

בנימין נספה ברמת דוד בט"ז בכסלו תש"ט (18.12.1948)

באימוני צניחה, עת מצנחו לא נפתח. "עוד מעט נצא לאויר

הצח", אמר - ונפל.

הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בחדרה.

ל ד מ ו ת ו

עוד בהיותו ילד התגיאנו בו, כאח הצעיר. ילד כשרוני היה,

מלא בטחון, והעיקר: מלא שמחה, שמחת חיים, שליוותה אותו

ברגעים הקשים ביותר. בן שתיים עשרה נכנס ניומה לתנועת

השומר הצעיר, כחניך בקבוצה של צברים, שקשה להשתלט

עליהם. הוא היה תמיד בין המארגנים, ידע את גבול המותר

והצלית, בעליזותו ובמלות - הלצה, לרכז סביבו את החברים

ולהיות למרכז.

בנימין קורין

בטיול משותף אחד עם נוער מגן - שמואל, בהליכה קשה בדרך ללא מים, שעה שלכל אחד היתה מנה מוגבלת של מים, מסר ניומה את חלקו לגוזל שנפל מקן וכמעט גוע. ניומה השקה מים והניחו בצל העץ. "חבל על הציפור", - אמר. התגאיתי בו...

ניומה עובר לשכבה הבוגרת והופך להיות מדריך בקן. ואז הוא נעשה מרכז חיי הקן. יש לארגן מסיבה - פונים אל ניומה. יש לארגן הצגה או סתם בילוי טוב-שוב ניומה. לא פעם הייתי עובר ברחוב ושומע ילדים מדברים ביניהם. "הנה הולך ניומה", אומר מישהו ומוסיף בגאווה: "אני בקבוצה שלו בקן"...

תמיד היה עסוק. וכשהיו באים אליו בטענות היה אומר: איך יכול אני לעסוק רק בעבודה (הוא עבד אז בבנק)? בקן צריך להדריך; לכינוס צריך לנסוע; בגדנ"ע צריך להדריך; בספורט צריך לעסוק. חוץ מזה יש לי השקפה אחרת על החיים. אני, פשוט, רוצה לחיות. ואם לחיות - אז טוב...

בנימין קורין

עוברות שנים. לניומה מלאו שבע עשרה שנה והוא רוצה להתגייס לנוטרות. ניטשת אתו מלחמה קשה. הוא עושה את הכל; מביא תעודות שהוא בן תשע עשרה ומתגייס. "איך אפשר לעמוד מהצד?" - הוא מתחיל לחיות את חייו באופן עצמאי, ואין אלה חיים קלים; ודאי שלא קלים מבחינה כלכלית. אבל תמיד שמח...

מתחילה הפרשה המעניינת ביותר בחייו - הקורסים: קורסים בנוטרות, גדנ"ע, מ"כים חי"ש, מדריכי ספורט ולבסוף לספורט שמושי. ניומה מדריך בכל. חייו הופכים קודש לעבודת ההגנה. את ניומה מכירים בכל מקום, לא רק בשומרון. באהבה והערצה דיבר על המקצוע ונחיצותו. בהתלהבות היה מטיף לפיתוח הענף בקרב הנוער ובצבא; חלם על הוצאת סרט חינוכי והוצאת ספר יחד עם חבריו. פרצה מלחמת השחרור. ניומה עובר באופן אוטומאטי להדרכה מקצועית בבית הספר לספורט שימושי בצבא. התחילו קרבות. ימים קשים. לא פעם היה אומר לי: "איך יכול אני לשבת

בנימין קורין

במחנה ורק להדריך כשהחבריה יוצאים לפעולות? ידעתי:

ניומה איננו יושב על מקום אחד. לעתים היה מספר על

בריחות, שלא בידיעת מפקדיו הישירים. "הלילה הייתי עם

המשוריינים בכיבוש טירה." - אמר פעם.

ניומה יחד עם חבר מדריכים התנדבו יום אחד לפריצת הדרך

לירושלים ולקרב על לטרון, ללא ידיעת מפקדיו בבית הספר.

כשנודע הדבר עם בוקר, הוחזרו כל הבחורים בפקודה מיוחדת

למחנה.

הוא לא ידע מנוח. יום אחד בא מלא שמחה וסיפר: "מעבירים

אותנו לחיפה, להדרכה בבית הספר לספורט שימושי. שם תהיה

לנו עבודה רבה". ועל פניו חיוך רב משמעות. בבית יודעים

שניומה מדריך בחיפה. אבל יום אחד הוא מופיע ובידו בראט

אדום, זכר לדיוויזיה המוטסת האנגלית; והסוד מתגלה: ניומה

צנחן.

- "אתה יודע מה זה צנחן עברי?" - אמר לי - "הרי אני

ומוסקה (חברו הטוב) חלמנו על זה כל הזמן. את החומר הטוב

בנימין קורין

ביותר ישלחו אלינו; היינו בין הראשונים שהתנדבו. אנחנו נקים את היחידה ונאסוף את כל החבריה".

"ואיך הצניחה?" -שאלתי אותו - "אינך מפחד?"

"דע" -אמר לי -"מי שיגיד שאין לו איזו מין הרגשה משונה,

אל תאמין לו. אולי זה הפחד. אבל מתרגלים...קשות ביותר

הן השניות הראשונות. אתה מאבד את ההכרה באויר, עד שנפתח

המצנח. אבל אחרי זה הרגשה מאוד נעימה. אתה נמצא גבוה

מעל לכל, ויש לך הרגשה שאתה כל יכול".

מדי פעם היה מספר ביתר התלהבות על יחידתו, על האמונים,

על חבריו ועל מפקדיו.

"אתה יודע? זוהי היחידה שהצבא זקוק לה ביותר. אמנם, יש

קשיים בארגון, אבל אנחנו נתגבר...

אנחנו מכינים משהו גדול; תאר לנפשך את מצב צבאו של

האויב כשפתאום יופיעו באויר 'צפרים' וחבריא כמונו נרד

להם אל מאחורי הקווים. הפתעה נעימה תהיה להם..."

זאת היתה שיחתי האחרונה עם אחי הצעיר.

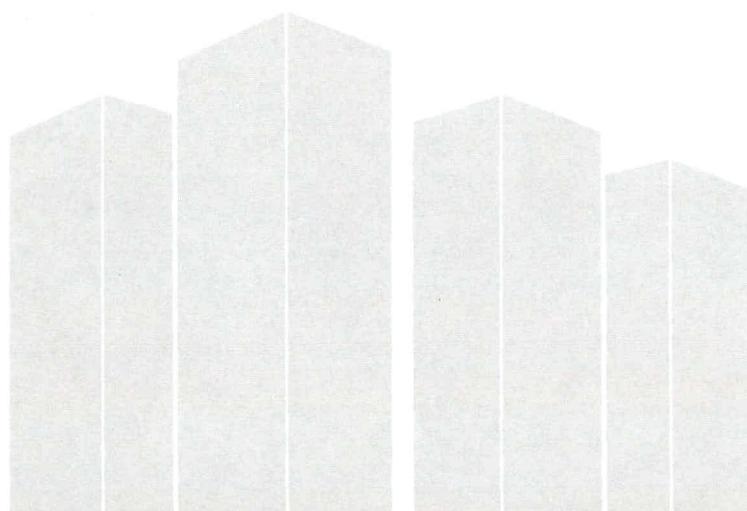
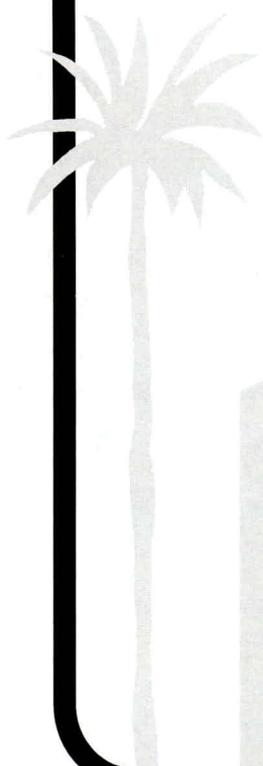
בנימין קורין

ביום השבת, 18 בדצמבר 1948, ישב ניומה באווירון והוא
מלא חיים, מחכה לתורו לצנוח. הנה הוא צונח לתוך חלל
האויר, אך המצנח לא נפתח...

בכיס בגדיו נמצא בין שאר ניירותיו מכתבו האחרון להורים
בו כתב:

"אמא יקרה, אל תדאגי; לא יכולתי לבוא השבת הביתה. אני
צריך לצנוח.

זאת תהיה הצניחה האחרונה באימונים". - -

28.3.17

ארכיון הקדש

היום ה' 23.3 בעת הקדש תחילת

המטה ל, צבאי עמנו, שנת

השאלה, התקנה חסי למה

השנה 1949 א' יג'ה בנימין (נ"א) קלין

צבאי תלמה כפי חיים שנת

היה יג'ה ל' יוליה תלמה

היא המטה "עמנו" שנת

היה תלמה ל' יוליה

יוליה נתנה בעת צבאי, כפי יוליה

נתנה היה כפי א' אג'ה 1948

האג'ה כפי אג'ה

נתנה קלין ל' יוליה

נתנה ל' יוליה

תלמה: 0523666852 נתנה נתנה קלין
נתנה נתנה

Handwritten musical notation on a staff.

lento

Handwritten musical score for a piano piece, featuring five staves of music. The notation includes various notes, rests, and accidentals, with a tempo marking of *lento*. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat. The music is written in a style characteristic of early 20th-century manuscript notation.

Handwritten musical notation on a staff, including a first ending bracket labeled (1).

Handwritten musical notation on a staff, including a second ending bracket labeled 2.

Handwritten musical notation on a staff, including a second ending bracket labeled 2.

Handwritten musical notation on a staff, including a first ending bracket labeled (1).

שנה צנחנים דליה למדני

הם שבו לפתחי עם טללי השחר
 בפסע מרחף, בצעד לא נשמע.
 מדרכים תמוהות המתפתלות מזרחה
 באו בעומסם את נטל הדממה.

עת מאור הליל החוויר בפאת שמים
 שניים גהרו על סף חדרי ברתת,
 חד בשערו בורקות טיפות המים
 ושני קרעים של משי הוא לופת.

רצעת חגור מונחת על הדשא
 המראה קרוב, קרוב מהיזכר
 גבעולים חיים נושאים פרחי המשי
 הצונחים דומם בשחר האחר.

מחוגי הזמן מאז עמדו מלכת
 סתיו באורנים והם כובשים בכים
 נעלמו פרחים בערפלי שלכת
 בוקר לא זרח על שלף ועל ים.

טרם אור נגה על טללי השחר
 מעמי הלכו בצעד לא נשמע
 שבו לדרכים המתפתלות מזרחה
 והותירו לי את נטל הדממה.

נכתב לאחר שנהרגו הצנחנים ביומה קורין ואיתמר גולני ב-1949

מאג בלוי אהרני

שני צמחים

הם שבו אפרתו עם טאלי הלטר
בפסח מתוך בצדד לא נשמע
מזרבים תמולה התפתחו מזרבה
האו במזמם את נטל וידממה.

עם מאור הליל החוויר קפאג שמים
שנים נהרו על סף מזרו ברית
הב בשערו בורקת סיפור היום
ישע קרעם של משי הוא אופר

נבוצה חלף מנחה על הנשא
מראה קרוב, קרוב מהיזכר
בבזואים חום, נשאים פרוי נמשל
הבזואים קומם בלתי האתר

מתוך הפסוק מאז צמחו מלכר
סעו בארנים להם באקום גכזים
נצחו פרטים בצופו, שלכ
בוקר לא צרו על ילף וזל ומ

כרם אור נהר על טאלי הלטר
נצחו הלכו בצדד לא נשמע
שבו לצרכים התפתחו מזרבה
נהלתינו לוי את נטל וידממה

יד לבנים - חדרה

בנימין קורין
בן מרים ומשה קורין

05/07/27
18/12/48

ה' בתמוז תרפ"ז
ט"ז בכסלו תש"ט

נולד ביום
נפל ביום

לפני חודש בדיוק קיבלתי שיחת טלפון מרגשת מבתיה קורין, ממושב חצבה, שסיפרה שבעת שביקרה ביקור תנחומים בביתה של דליה למדני שנפטרה ב 15 במרס 2017 התגלה שיר שכתבה דליה בשנת 1949 והולחן על ידי אמיתי נאמן. השיר נקרא "שני צנחנים", לזכרם של בנימין ניומה קורין ואיתמר גולני.

בנימין ניומה קורין עלה לחדרה עם הוריו כשהיה בן 9. במלחמת העצמאות היה מראשוני המתנדבים לגדוד הצנחנים שאך הוקם. ביום 18.12.1948 המריא לצניחת אימונים אולם המצנח לא נפתח. ניומה נקבר בבית העלמין הצבאי בחדרה.

איתמר גולני עלה לארץ עם הוריו כשהיה בן שנתיים. במלחמת העצמאות עבר קורס צניחה. ביום 16.11.1948 עת צניחתו לא נפתח המצנח והוא נפל לים. מצבה לזכרו הוקמה בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים, ובקיבוץ אפיקים הוקם "בית איתמר, בו חדר זיכרון, אולם ספורט ובמה.

דליה למדני היתה עיתונאית, מתרגמת ספרים, סופרת צללים וכתבת בשבועון ל"אישה". בפרוץ מלחמת העצמאות הצטרפה ללהקה הצבאית "להקת

הכרמל" ככותבת פזמונים ומערכונים. יחד איתה בלהקה היה אמיתי נאמן, אקורדיוניסט ומנצח, ובהמשך חייו היה מלחין, פזמונאי ומעבד ישראלי, עורך ומפיק ב"קול ישראל".

פניתי למורה למוסיקה אינה דוכנוב בבקשה לנגן לראשונה את הלחן של אמיתי נאמן ולניב אייכנר לקרוא לראשונה את השיר "שני צנחנים" שכתבה דליה למדני, לזכרם של ניומה קורין, איתמר גולני, דליה למדני, אמיתי נאמן ולזכרו של בנו עדי נאמן, שנפל אף הוא כחלל מערכות ישראל. יהי זכרם ברוך.